

hans Frihed. Man siger ganske vist: Du skal gøre det, for det er Fædrelandet, du skal slaas for; det er Fædrelandet, du skal ofre dig for. Det Fædreland, som han maaske ikke ejer en Tomme af, og som maaske ikke har behandlet ham saa saare godt, det skal han slaas for, han skal afgive en Del af sin Frihed. Selv om han har Hustru og Børn, skal han stille sig til Samfundets Raadighed, og Samfundet bryder sig ikke om, hvorvidt hans Hustru og hans Børn lide Nød. Nu have Arbejderne organiseret sig, og det er klart, at der aldrig var opnaaet det mindste Fremskridt, hvis Arbejderne i Almindelighed vare optraadte som Strejkebrydere her og i andre Lande. Arbejderne maa naturligvis værge sig. Men det ærede Medlem vendte sin Kritik mod Socialdemokratiet, Arbejderpartiet, fordi det saa ned paa Strejkebryderne med Foragt. Det undrede mig, at det ærede Medlem ikke ved samme Lejlighed fandt Udtryk for en Kritik af den Maade, hvorpaa Arbejdsgiverne optraede.

Jeg har i min Besiddelse her en Dom, der er afsagt af Birkedommer Sylow, og den dømmer Bagerkuskenes Fagforening til at udrede en Erstatning af 2,000 Kr., fordi Bagerkuskene havde boykottet vedkommende Arbejdsgiver, en Sandkagebager O. F. E. Andersen. Sagens Oprindelse er følgende, som det fremgaar af Præmisserne i denne Dom, at i Oktober 1909 afskedigede denne Arbejdsgiver en af sine Kuske, en god og udmærket Mand. Denne Mand søger saa Arbejde andetsteds og faar Arbejde hos en anden Bager. Men nu er der indgaaet en Overenskomst mellem Bagerne om, at de ikke maa tage en Mand i Arbejde, der er afskediget fra en anden Plads, og han blev derfor afskediget. Som Følge af denne Afskedigelse træde hans Kammerater op og blokere vedkommende Arbejdsplads for Tilgang for at beskytte ham. Nu blive altsaa ved Birkedommer Sylows Dom Bagerkuskene, fordi de have villet værge en Kammerat, der blev boykottet af vedkommende Arbejdsgiver, dømt til at udrede en Erstatning af 2,000 Kr. til denne Sandkagebager O. F. E. Andersen. Det er den samme Mand, som i 1902 i en Række københavnske Blade, deriblandt Højrebladet „Vort Land“, var Genstand for meget skarpe Angreb, fordi han sammen med nogle andre havde dannet en Slags Invalidekomité, ved Hjælp af hvilken han og nogle andre søgte at skaffe sig Fordel paa Invalidernes Bekostning. Det oplyses om denne Person, som ved Retten er tilkendt

2,000 Kr., at han har laant 500 Kr. af Invalidernes Penge, af det, der indkom ved Fæsten, uden at betale det tilbage, og at han har beregnet sig et meget betydeligt Honorar for at have Sæde i Festsomiteen. Meget kuriøst er det, at han beregner sig 80 Kr. for at have opbevaret Figuren „Invaliden“. Det bliver konstateret, at denne Mand i Højrebladet „Vort Land“ for 12. September 1902 er stemplet som Bedrager og Svindler, han staar fremdeles stemplet som saadan og har ikke gjort Forsøg paa at rense sig. Denne obskure Person søger efter at have afskediget en af sine Kuske at skaffe sig en Fordel ved at anlægge Søgmaal mod Fagforeningen, og denne bliver dømt. Se, her er et Eksempel paa, at Arbejdsgivere under Lovens Beskyttelse ere i Stand til at ramme Arbejderne. Jeg beder det ærede Medlem, naar han kommer ud paa Landet og taler til sine Vælgere eller andre, da blandt andet ogsaa at faa med i Programmet den „Arbejdsfrihed“, som giver Arbejdsgiverne Adgang til at ramme Arbejderne.

Med megen Undren have, tror jeg, Medlemmerne af dette Ting i Gaar læst i et herværende Blad, at Birkedommer Sylow har erklæret, at han ved en bestemt Lejlighed har slaaet en Arrestant. Det paa-gældende Afsnit af Bladet skal jeg med Formandens Tilladelse oplæse. Altsaa vedkommende Blads Medarbejder — det er Bladet „Ekstrabladet“.....

Formanden: Jeg vil advare mod Op-læsning af Blade.

Sabroe: Det er kun et ganske kort Afsnit. (*Formanden* ringer). Ja, saa kan jeg referere det. — Vedkommende Medarbejder spørger Birkedommer Sylow, om det er rigtigt, at han ved en bestemt Lejlighed har slaaet en Arrestant i Ansigtet, og dertil svarer Sylow: Ja, det har jeg, jeg slog ham en paa Tuden, han var hysterisk, og det hjalp paa ham. Saa fortæller han videre som Forsvar for sin Handlemaade, at denne Mand ved Forsøget paa at redde sit Bohave havde tilsidesat Hensynet til sin Tjenestepige, men i øvrigt oplyser han intet om, at dette er bevist. Altsaa, Birkedommer Sylow retter en ny Anklage mod denne Mand, som en Gang er frikendt. Nu vil jeg sige, at hvis alle de Personer her i Landet, som i første Række tage Hensyn til deres Gods og derved tilsidesætte Hensynet til andres Liv, skulle have „paa Tuden“ af Sylow, kan han ikke bestille stort andet fra nu af